SVET EVROPSKE UNIJE

Bruselj, 2. junija 2005 (10.06)
(OR. en)

9630/05

Medinstitucionalna zadeva: 2004/0127 (COD)

LIMITE

FRONT 99
CODEC 453
COMIX 361

OPOMBA

od:	generalnega sekretariata
za	delegacije
Št. predh. dok.:	9431/05 FRONT 97 CODEC 425 COMIX 351
Št. predl. Kom.:	10331/04 FRONT 111 COMIX 392 (COM(2004) 391 konč.)
Zadeva:	**Osnutek uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi kodeksa Skupnosti o predpisih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (kodeks schengenskih meja)**

Delegacije v prilogi prejmejo zgoraj navedeni osnutek uredbe, kakor izhaja iz razprav, opravljenih v mešanem odboru na ravni visokih uradnikov 1. junija 2005.

PRILOGA

PREDLOG UREDBE

EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o vzpostavitvi kodeksa Skupnosti o predpisih, ki urejajo gibanje oseb prek meja[1](kodeks schengenskih meja)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 62(1) in (2)(a) Pogodbe,
ob upoštevanju predloga Komisije[2],
v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe[3],

ob upoštevanju naslednjega:

1) V skladu s členom 62(1) Pogodbe predstavlja sprejemanje ukrepov, ki zagotavljajo, da osebe pri prestopu notranjih meja niso predmet nikakršnega nadzora, del cilja Unije, da uvede območje brez notranjih meja, kjer je zagotovljeno prosto gibanje oseb, kakor je določeno s členom 14 Pogodbe.
2) V skladu s členom 61 Pogodbe drugi ukrepi spremljajo ustanovitev območja, v katerem se lahko osebe svobodno gibljejo. Takšen ukrep je skupna politika glede prehoda zunanjih meja, kakor je predvideno v členu 62(2) Pogodbe.
3) Sprejem enotnih ukrepov glede oseb, ki prestopajo notranje meje, in nadzor meje na zunanjih mejah odražata schengenski pravni red, vključen v okvir Evropske unije in zlasti ustrezna določila Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985[4] in Skupni priročnik[5].

---

1 **DE** je ohranila splošni pridržek glede osnutka uredbe. **FR** je ohranila parlamentarni pridržek. **AT**, **FR, SI** in **PT** so ohranili jezikovni pridržek.
2 UL C […], […], str. […].
3 UL …
4 UL L 230, 22.9.2000, str. 19.
5 UL C 313, 16.12.2002, str. 97..

4) Kar zadeva nadzor meje na zunanjih mejah je vzpostavitev "skupnega telesa" zakonodaje, zlasti prek konsolidacije in razvoja pravnega reda, eden od bistvenih elementov skupne politike upravljanja zunanjih meja, kakor določa Sporočilo Komisije z dne 7. maja 2002 "Na poti k enotnemu upravljanju zunanjih meja držav članic Evropske unije"[6]. Ta cilj je bil vključen v "Načrt za upravljanje zunanjih meja držav članic Evropske unije", ki ga je Svet odobril 13. junija 2002 in 21. ter 22. junija 2002 potrdil Evropski svet v Sevilli in 19. ter 20. junija 2003 Evropski svet v Solunu.

5) Opredelitev skupnih pravil glede gibanja oseb prek meja ne povzroča dvoma in ne posega v pravico prostega gibanja, ki jo imajo državljani Unije in člani njihovih družin ter državljani tretjih držav in člani njihovih družin, ki imajo na podlagi sporazumov med Skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in temi državami na drugi strani pravico do prostega gibanja, ki je enaka pravici državljanov Unije.

6) Nadzor meje ni samo v interesu držav članic, na katerih zunanjih mejah se opravlja, temveč tudi v interesu vseh držav članic, ki so odpravile nadzor meje na svojih notranjih mejah. Nadzor meje bi moral pomagati v boju proti nezakonitemu priseljevanju in trgovini z ljudmi in preprečiti katero koli grožnjo notranji varnosti, javnemu redu, javnemu zdravju in mednarodnim odnosom držav članic.

6a) Mejne kontrole se izvajajo na način, pri katerem se v celoti spoštuje človeško dostojanstvo. Nadzor meje se izvaja na profesionalen in spoštljiv način in je sorazmeren ciljem, ki se zasledujejo.

7) Nadzor meje ne zajema le kontrol oseb na mejnih prehodih in varovanje med temi mejnimi prehodi, temveč tudi analizo tveganj za notranjo varnost in analizo groženj, ki bi lahko vplivale na varnost zunanjih meja. Zato je nujno določiti pogoje, merila in podrobne dogovore, ki urejajo kontrole na mejnih prehodih in varovanje.

---

[6] COM(2002) 233 konč.

8) Da bi se izognili predolgim čakalnim dobam na prehodih, je treba zagotoviti znižano stopnjo kontrole na zunanjih mejah v primeru izjemnih in nepredvidenih okoliščin. Sistematično žigosanje potnih listin državljanov tretjih držav ostaja obveza v primeru znižane stopnje mejnih kontrol. Žigosanje omogoča z gotovostjo določiti datum in kraj prehoda meje, ne pa tudi v vseh primerih, da so bili izvedeni vsi zahtevani ukrepi kontrole potnih listin.

(9) Kjer okoliščine to dopuščajo, bi morale v vseh državah članicah na zunanjih mejnih prehodih obstajati ločene čakalne vrste, označene z enotnimi označbami, da se zmanjšajo čakalne dobe oseb, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega gibanja. Na mednarodnih letališčih se zagotovijo ločeni pasovi. Kjer se zdi primerno in kjer to dopuščajo lokalne okoliščine, države članice razmislijo o ureditvi ločenih pasov na morju in na kopenskih mejnih prehodih.

10) Države članice zagotovijo, da postopki nadzora ne predstavljajo prevelike ovire trgovini in družbeni ter kulturni izmenjavi na zunanjih mejah. V ta namen bi morale razporediti ustrezno število osebja in sredstev.

11) Države članice morajo v skladu s svojo nacionalno zakonodajo imenovati nacionalno službo ali službe, odgovorne za naloge mejnih stražarjev. V državi članici, kjer je pristojnih več služb, slednje med seboj tesno in stalno sodelujejo.

12) Operativno sodelovanje in pomoč med državami članicami v zvezi z nadzorom meje bo urejala in vodila "Evropska agencija za operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic", ustanovljena z Uredbo (ES) št. 2007/2004[7].

[7] UL L […], […], str. […].

13) Vsekakor je treba poudariti, da ta uredba ne posega v opravljanje kontrole v skladu s splošnimi pristojnostmi policije in varnostne osebne kontrole, povsem enake tisti, ki se izvaja pri notranjih letih. Ta uredba tudi ne posega v možnost držav članic, da izvajajo izredno kontrolo prtljage v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 3925/91, ki se nanaša na odpravo nadzora in formalnosti za ročno in oddano prtljago na notranjih letih Skupnosti in prtljage, ki potuje po morju znotraj Skupnosti.[8], prav tako pa ne posega v nacionalno zakonodajo o nošenju potnih ali osebnih listin ali v zahteve, da morajo osebe obvestiti pristojne organe, da se nahajajo na območju določene države članice.

14) Države članice bi morale imeti tudi možnost, da začasno ponovno uvedejo nadzor meje na notranjih mejah v primeru resne grožnje javnemu redu ali notranji varnosti. V ta namen se določijo pogoji in postopki, da se zagotovi izredna narava ukrepa in načelo sorazmernosti. Obseg in trajanje nadzora meje sta omejena na osnovni minimum, ki je sorazmeren tej grožnji.

15) Ponovna uvedba nadzora meje na notranjih mejah se na območju, kjer se osebe lahko svobodno gibljejo, uporablja izjemoma. Nadzor meje oziroma formalnosti se ne izvajajo zgolj zaradi prehoda meje.

16) Zagotovi se postopek, ki Komisiji omogoča, da sprejme nekatere podrobne in praktične predpise za nadzor meje. V teh primerih se uporabijo ukrepi, potrebni za izvajanje te uredbe v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil.[9]

17) Zagotovi se postopek, ki državam članicam omogoča, da obveščajo Komisijo o spremembah drugih podrobnih in praktičnih predpisov za nadzor meje.

---

[8] UL L 374, 31.12.1991, str. 4. Uredba, kakor sta jo spremenila Parlament in Uredba Sveta (ES). št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

[9] UL L 184, 17.9.1999, str. 23.

18) Skupnost lahko v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe sprejme ukrepe glede na to, da cilji predlaganega dejanja, namreč uvedba pravil, ki se uporabljajo za osebe pri prehodu meja, neposredno vplivajo na pravni red Skupnosti glede zunanjih in notranjih meja, ki pa ne morejo biti v zadostni meri doseženi, če država članica deluje sama. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega okvirov, potrebnih za doseganje teh ciljev.

19) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so priznana zlasti v Listini o temeljnih pravicah Evropske unije. Izvajala se bo v skladu z obveznostmi držav članic v zvezi z mednarodno zaščito in nevračanjem tujcev.

20) Z odstopanjem od člena 299 Pogodbe se ta uredba uporablja samo za evropska ozemlja Francije in Nizozemske. Ne vpliva na posebne dogovore za Ceuto in Melillo, kakor je določeno v Aktu o pristopu Kraljevine Španije h Konvenciji o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985.[10]

21) Danska v skladu s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Danske, ki je priložen k Pogodbi o ustanovitvi Evropske unije ter k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, ne sodeluje pri sprejemanju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se zanjo ne uporablja. Ker ta uredba predstavlja nadgraditev schengenskega pravnega reda na podlagi Naslova IV, del III Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, se Danska v skladu s členom 5 navedenega protokola v roku šestih mesecev po tem, ko bo Svet sprejel to uredbo, odloči, ali bo ta ukrep prenesla v svoj nacionalni pravni red ali ne.

22) V zvezi z Islandijo in Norveško predstavlja ta uredba nadaljnji razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije ter Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda,[11] ki sodijo v področje člena 1, točka A Sklepa Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo tega sporazuma.[12]

---

[10] UL L 239, 22.9.2000, str. 69.
[11] UL L 176, 10.7.1999, str. 36.
[12] UL L 176, 10.7.1999, str. 31.

23) Treba se je dogovoriti o ureditvi, po kateri bodo predstavniki Islandije in Norveške lahko sodelovali v odborih, ki Komisiji pomagajo pri izvrševanju izvedbenih pristojnosti. Tak dogovor je bil predviden v izmenjavi pisem med Skupnostjo ter Islandijo in Norveško[13], ki so priložena zgoraj navedenemu sporazumu.

24) V zvezi s Švico predstavlja ta uredba nadaljnji razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu sporazuma, podpisanega med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda,[14] ki sodijo v področje člena 1(A) Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 4(1) Sklepov Sveta z dne 25. oktobra 2004 o podpisu v imenu Evropske unije in o podpisu v imenu Evropske skupnosti ter o začasni uporabi nekaterih določb tega sporazuma.[15]

25) Treba se je dogovoriti o ureditvi, po kateri bodo predstavniki Švice lahko sodelovali v odborih, ki Komisiji pomagajo pri izvrševanju izvedbenih pristojnosti. Tak dogovor je bil predviden v izmenjavi pisem med Skupnostjo in Švico[16], ki so priložena zgoraj navedenemu sporazumu.

26) Ta uredba predstavlja razvoj določil schengenskega pravnega reda, v kateri Združeno kraljestvo ne sodeluje, v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda.[17] Združeno kraljestvo zato ne sodeluje pri sprejemu te uredbe, ki zato zanj ni zavezujoča in se zanj ne uporablja.

27) Ta uredba predstavlja razvoj določil schengenskega pravnega reda, v kateri Irska ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda.[18] Irska zato ne sodeluje pri sprejemu te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se zanjo ne uporablja.

---

13 UL L 176, 10.7.1999, str. 53.
14 Dok. Sveta 13054/04 je na voljo na http://register.consilium.eu.int
15 UL L 368, 15.12.2004, str. 26, in UL L 370, 17.12.2004, str. 78.
16 Dok. Sveta 13054/04 je na voljo na http://register.consilium.eu.int
17 UL L 131, 1.6.2000, str. 43.
18 UL L 64, 7.3.2002, str. 20.

28) Člen 1, prvi stavek, člen 5(4)(a), Naslov III in določbe iz Naslova II ter njegove priloge, ki se nanašajo na schengenski informacijski sistem, tvorijo določbe, ki gradijo na schengenskem pravnem redu ali so drugače z njim povezani v smislu člena 3(2) Akta o pristopu iz leta 2003.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Cilj in načela

Ta uredba določa odsotnost nadzora meje glede oseb, ki prestopajo notranje meje držav članic Evropske unije.

Določa pravila, ki urejajo nadzor meje glede oseb, ki prestopajo zunanje meje držav članic Evropske unije.

Člen 2

Opredelitve pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1) "notranje meje" pomenijo:
   a) skupne meje na kopnem, rekah in jezerih držav članic;
   b) letališča držav članic, namenjena notranjim letom;
   c) obmorska pristanišča in tista na rekah in jezerih držav članic, namenjena rednim trajektnim povezavam;

2) "zunanje meje" pomenijo meje držav članic na kopnem, vključno z mejami na rekah in jezerih, meje na morju in njihovih letališčih, rečna, morska in jezerska pristanišča, pod pogojem, da ne gre za notranje meje;

3) "notranji let" pomeni kateri koli let, ki se začne in konča izključno na območju držav članic, brez pristajanja na območju tretje države;

4) ;

5) "osebe, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega gibanja" pomeni:

a) državljane Unije v smislu člena 17(1) Pogodbe in državljane tretjih držav, ki so člani družine državljana Unije, ki uveljavlja svojo pravico do prostega gibanja, in za katerega se uporablja Direktiva 2004/38/ES[19] z dne 29. aprila 2004,

b) državljane tretjih držav in člane njihovih družin katerega koli državljanstva, ki imajo v skladu s pogodbami med Skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in temi državami na drugi strani pravico do prostega gibanja, ki je enaka pravici državljanov Unije[20];

6) "državljan tretjih držav" pomeni katero koli osebo, ki po členu 17(1) Pogodbe ni državljan Skupnosti in jo odstavek 5 ne zajema;

7) "oseba, za katero je bil razpisan ukrep zavrnitve vstopa" pomeni katerega koli državljana, za katerega je bil razpisan ukrep zavrnitve vstopa v schengenskem informacijskem sistemu, v skladu in za namene člena 96 Schengenske konvencije;

8) "mejni prehod" pomeni katerikoli mejni prehod, ki ga odobrijo pristojni organi za prestop zunanjih meja;

9) "nadzor meje" pomeni dejavnost, ki se izvaja na meji v skladu s to uredbo in za njene namene, zgolj kot odziv na namero prestopa ali dejanskega prestopa meje, ne glede na vse druge okoliščine, kot so mejna kontrola in varovanje meje.

10) "mejna kontrola" pomeni kontrola, opravljena na mejnih prehodih, s katero se zagotovi in dovoli osebam, njihovim vozilom in predmetom v njihovi posesti vstop ali zapustitev območja držav članic;

---

[19] UL L 158, 30.4.2004, str. 77.

[20] Izjava o imetnikih potnih listov za tujce in nedržavljane"Evropski parlament in Svet naprošata Komisijo, naj predstavi predloge, v okviru revizije Uredbe (ES) št. 539/2001, z namenom, da se imetnike potnih listov za tujce in nedržavljane, ki stalno prebivajo v državi članici, izvzame iz obveznosti vizumov."

11) "varovanje meje" pomeni varovanje meja izven mejnih prehodov in varovanje mejnih prehodov izven določenega delovnega časa, da se osebam prepreči izognitev mejni kontroli;

12) "kontrola na drugem pasu" pomeni nadaljnjo kontrolo, ki se lahko izvede na posebni lokaciji, stran od lokacije, kjer se kontrolirajo vse osebe (prvi pas);

13) "mejni stražar" pomeni katerega koli javnega uslužbenca, ki je v skladu z nacionalno zakonodajo dodeljen na mejni prehod ali ob zunanji kopenski ali morski meji ali v neposredni bližini te meje, ki opravlja nadzor meje, v skladu s to uredbo in nacionalno zakonodajo;

14) "prevoznik" je katerakoli fizična ali pravna oseba, ki se poklicno ukvarja s prevozom oseb;

15) "dovoljenje za bivanje" pomeni:

a) vsa dovoljenja za bivanje, ki jih izdajo države članice v skladu z enotno obliko, določeno z Uredbo (ES) št. 1030/2002;

b) vse druge listine, ki jih izda država članica državljanom tretjih držav, ki dovoljujejo bivanje ali ponovni vstop na njihovo ozemlje, z izjemo začasnih dovoljenj, izdanih v času, ko se preučuje prva prošnja za dovoljenje za bivanje iz točke a) ali prošnja za azil;

16) "potniška ladja" pomeni ladjo, ki sledi določenemu načrtu potovanja v skladu s predhodno določenim programom, ki vključuje program turističnih dejavnosti v različnih pristaniščih in ki običajno ne sprejme, niti ne dovoli potnikom, da bi se med potovanjem izkrcali;

17) "navtični turizem" pomeni uporabo rekreacijskih plovil za športne ali turistične namene;

18) "obalni ribolov" pomeni ribolov, ki se izvaja s pomočjo ladij, ki se vsak dan ali v 36 urah vrnejo v pristanišče na območju države članice, ne da bi pristali v tretji državi;

19) "grožnja javnemu zdravju" pomeni katero koli bolezen, ki lahko preraste v epidemijo, kakor je opredeljena v Mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, in druge nalezljive bolezni ali nalezljive parazitske bolezni, če so te predmet zaščitnih predpisov, ki veljajo za državljane držav članic.

Člen 3

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja za vse osebe, ki prestopijo notranje ali zunanje meje držav članic, brez poseganja v:

a) pravice oseb, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega gibanja;

b) pravice beguncev in oseb, ki zaprosijo za mednarodno zaščito, zlasti glede nevračanja;

NASLOV II

ZUNANJE MEJE

Poglavje I

Prehod zunanjih meja in pogoji za vstop

Člen 4

Prehod zunanjih meja

1. Zunanje meje se lahko prestopijo le na mejnih prehodih med določenim delovnim časom. Na mejnih prehodih, ki niso odprti 24 ur na dan, je delovni čas jasno označen.
   Države članice sporočijo Komisiji v skladu s členom 30a seznam njenih mejnih prehodov.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 so dovoljene naslednje izjeme obveznosti prehoda zunanjih meja samo na mejnih prehodih in med določenim delovnim časom:
   a) v povezavi z navtičnim turizmom in obalnim ribolovom;
   b) za pomorščake na kopnem, ki se zadržujejo v območju pristanišča, kjer je pristala njihova ladja ali v bližnjih občinah;
   c) za posameznike ali skupine oseb, ki narekujejo zahteve posebne vrste, pod pogojem, da imajo dovoljenja, ki jih zahteva nacionalna zakonodaja, in da to ni v nasprotju z interesom javnega reda in notranjo varnostjo držav članic;
   d) za osebe ali skupine oseb v primeru nepredvidljivega izrednega stanja;

3. Brez poseganja v izjeme iz odstavka 2 oziroma na njihove obveznosti mednarodne zaščite, države članice uvedejo kazni, v skladu z njihovo nacionalno zakonodajo, za nezakonit prehod zunanjih meja izven mejnih prehodov oziroma izven določenega delovnega časa. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 5

Pogoji za vstop za državljane tretjih držav

1. Za bivanje, ki ni daljše od treh mesecev v obdobju šestih mesecev, veljajo za državljane tretjih držav naslednji pogoji za vstop:
   a) imeti morajo veljavno potno listino ali listine, ki jim dovoljujejo prehod meje;
   b) imeti morajo veljaven vizum, če se to zahteva v skladu z Uredbo (ES) št. 539/2001[21], razen če imajo veljavno dovoljenje za bivanje, kakor je opredeljeno v členu 2, točka 15);
   c) upravičujejo namen in pogoje nameravanega bivanja in imajo zadostna sredstva za preživljanje, tako za čas nameravanega bivanja kot tudi za vrnitev v svojo matično državo ali tranzit v tretjo državo, kjer bodo zagotovo sprejeti oziroma bodo lahko ta sredstva zakonito pridobili;
   d) ne gre za osebe, za katere je bil razpisan ukrep v SIS, da se jim zavrne vstop;
   e) ne predstavljajo grožnje javnemu redu, notranji varnosti ali javnemu zdravju ali mednarodnim odnosom katere koli države članice, zlasti pa ni bil razpisan noben ukrep v nacionalni podatkovni zbirki držav članic za zavrnitev vstopa na podlagi tega.

2. Priloga I vsebuje nepopoln spisek dokazil, ki jih mejni stražar lahko zahteva od državljana tretje države, da preveri izpolnjevanje pogojev iz odstavka 1c.

3. Sredstva za preživljanje se ocenijo v skladu s trajanjem in namenom bivanja ter z upoštevanjem povprečnih cen za prehrano in bivališče v zadevni državi članici ali državah članicah, kar se določi v proračunu za nastanitev, pomnoženem s številom dni bivanja.

[21] UL L 81, 21.3.2001, str. 1. Nazadnje spremenjena z Uredbo št. 453/2003, UL L 69, 13.3.2003, str. 10.

Referenčni zneski, določeni s strani držav članic, se sporočijo Komisiji v skladu s členom 30a. Preverjanje zadostnih sredstev za preživljanje lahko temelji na gotovini, potovalnih čekih in kreditnih karticah, ki jih ima državljan tretje države. Tudi garantne izjave, kadar so predvidene z nacionalno zakonodajo, in garantna pisma gostiteljev, kakor je opredeljeno z nacionalno zakonodajo, v primeru, da državljan tretje države biva pri gostitelju, lahko služijo kot dokazilo zadostnih sredstev za preživljanje.

4. Z odstopanjem od odstavka 1:

a) Državljanom tretje države, ki ne izpolnjujejo pogojev za vstop, imajo pa dovoljenje za bivanje ali vizum za ponovni vstop, izdan s strani ene od držav članic ali, kjer se to zahteva, obe listini, se dovoli vstop na ozemlje druge države članice iz tranzitnih razlogov, da lahko vstopijo na ozemlje države članice, ki je izdala dovoljenje za bivanje ali vizum za ponovni vstop, razen če so njihova imena na nacionalnem seznamu razpisanih ukrepov držav članic, katerih zunanje meje želijo prestopiti, in razpisan ukrep spremljajo navodila za zavrnitev vstopa ali tranzita.

b) Državljanom tretjih držav, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1, razen točke b), in ki se nahajajo na meji, se lahko dovoli vstop na ozemlje držav članic, če je vizum izdan na meji v skladu z Uredbo (ES) št. 415/2003.

Vizumi, izdani na meji, se vpišejo na seznam.

Če vizuma ni mogoče vpisati v listino, se izjemoma vpiše na poseben list, vstavljen v listino. V tem primeru se uporabi enotna oblika obrazca, na katerega se vpiše vizum, določena v Uredbi (ES) št. 333/2002[22].

c) Državljanom tretje države, ki ne izpolnjujejo enega ali več od pogojev iz odstavka 1, lahko država članica dovoli vstop na svoje ozemlje iz humanitarnih razlogov, na osnovi nacionalnega interesa ali zaradi mednarodnih obveznosti. Če je bil glede takega državljana tretje države razpisan ukrep iz odstavka 1, točka d), država članica, ki mu je dovolila vstop na svoje ozemlje, o tem obvesti druge države članice.

[22] UL L 53, 23.2.2002, str. 4.

Poglavje II

Nadzor zunanjih meja in zavrnitev vstopa

Člen 5a

Izvajanje mejnih kontrol

1. Mejni stražarji pri opravljanju svojih nalog v celoti upoštevajo človekovo dostojanstvo. Kateri koli ukrepi, ki se izvajajo pri opravljanju njihovih dejavnosti, so sorazmerni s cilji, ki naj se s temi ukrepi dosežejo.

2. Med izvajanjem mejnih kontrol mejni stražarji ne diskriminirajo oseb na nobeni izmed naslednjih podlag: spol, rasno ali narodnostno poreklo, vera ali prepričanje, invalidnost, starost ali spolna usmerjenost.

Člen 6

Kontrola oseb na mejnih prehodih

1. Prehod čez zunanje meje je predmet kontrole mejnih stražarjev. Kontrola se opravlja v skladu s tem poglavjem.
   Kontrola lahko zajema tudi prometna sredstva in predmete, ki jih imajo osebe, ki prestopajo mejo. Pri preiskavah se uporablja nacionalna zakonodaja določene države članice.

2. Na vseh osebah se opravi najnižja stopnja kontrole, da se ugotovi njihova identiteta na osnovi predložitve njihovih potnih listin. Pri najnižji stopnji kontrole gre za hitro in enostavno preverjanje, po potrebi z uporabo tehničnih naprav in preverjanjem informacij izključno glede ukradenih, protipravno odtujenih, izgubljenih in neveljavnih listin v ustreznih podatkovnih zbirkah, veljavnosti listine, ki dovoljuje zakonitemu imetniku prestop meje in ugotavljanje znakov ponarejanja ali prenarejanja.

Najnižja stopnja kontrole, navedena zgoraj, je pravilo za osebe, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega gibanja.

Vendar pa lahko mejni stražarji pri opravljanju najnižje stopnje kontrole na osebah, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega gibanja, na nesistematični osnovi uporabljajo nacionalne in evropske podatkovne zbirke za zagotovitev, da oseba ne predstavlja resnične, neposredne in dovolj resne nevarnosti notranji varnosti, javnemu redu, mednarodnim odnosom držav članic ali grožnjo javnemu zdravju.

Posledice takih poizvedovanj ne ogrožajo pravice vstopa oseb, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega gibanja, na ozemlje zadevne države članice, kakor je navedeno v Direktivi 2004/38/ES[23].

3. Pri državljanih tretjih držav se pri vstopu in izstopu opravi temeljita kontrola[24].

   a) Temeljita kontrola pri vstopu obsega:
   preverjanje pogojev, ki urejajo vstop po členu 5(1) in, kjer je primerno, listin, ki dovoljujejo bivanje in opravljanje poklicnih dejavnosti; To vključuje podroben pregled naslednjih vidikov:

      i) preverjanje, ali ima državljan tretje države ustrezno veljavno listino za prestop meje, po potrebi tudi z zahtevanim vizumom ali dovoljenjem za bivanje;

      (ii) temeljit pregled potne listine zaradi iskanja znakov ponarejanja ali prenarejanja;

      (iii) pregled vstopnih in izstopnih žigov na potni listini državljana tretje države, da se s primerjavo datumov vstopa in izstopa preveri, ali oseba ni že prekoračila najdaljšega dovoljenega trajanja bivanja na ozemlju držav članic;

      (iv) preverjanje v zvezi s točkami odhoda in namembnega kraja zadevnega državljana tretje države in namen predvidenega bivanja ter, po potrebi, preverjanje ustreznih dokazil;

---

[23] UL L 158, 30.4.2004, str. 77.

[24] **SI** je vložila pridržek glede točke 3.

v) preverjanje, ali ima zadevni državljan tretje države zadostna sredstva za preživljanje za trajanje in namen predvidenega bivanja, za vrnitev ali tranzit v tretjo državo, ali da lahko ta sredstva zakonito pridobi;

vi) preverjanje, da zadevni državljan tretje države, njegova prevozna sredstva ali predmeti, ki jih prevaža, ne bodo ogrozili javnega reda, notranje varnosti, javnega zdravja ali mednarodnih odnosov katere koli države članice. Takšno preverjanje vključuje neposredno preverjanje podatkov in razpisanih ukrepov za osebe in, po potrebi, predmete v schengenskem informacijskem sistemu (SIS) in nacionalnih podatkovnih zbirkah ter ukrepanje, če je potrebno, na podlagi razpisanih ukrepov.

b) Temeljita kontrola pri izstopu obsega:

i) preverjanje, ali ima državljan tretje države ustrezno veljavno listino za prestop meje;

ii) preverjanje potne listine zaradi iskanja znakov ponarejanja ali prenarejanja;

iii) kadar koli je to mogoče, preverjanje, da državljan tretje države ne predstavlja grožnje javnemu redu, notranji varnosti ali mednarodnim odnosom katere koli države članice.

Temeljita kontrola pri izstopu lahko obsega tudi:

i) - preverjanje, ali ima oseba veljaven vizum, če to zahteva Uredba (ES) št. 539/2001[25], razen če ima veljavno dovoljenje za bivanje, kakor je opredeljeno v členu 2, točka 15);

ii) - preverjanje, da oseba ni prekoračila najdaljše dovoljeno obdobje bivanja na ozemlju države članice;

iii) preverjanje razpisanih ukrepov za osebe in predmete, vključene v SIS in poročila v nacionalnih podatkovnih spisih.

4. Kjer obstajajo možnosti, in če tako zahteva državljan tretje države, se taki temeljiti pregledi opravijo v nejavnem prostoru.

[25] UL L 81, 21.3.2001, str. 1. Nazadnje spremenjena z Uredbo št. 453/2003, UL L 69, 13.3.2003, str. 10.

5. Državljani tretjih držav, ki so predmet temeljite kontrole na drugem pasu, se poučijo o namenu in postopku take kontrole.
   Informacije so na voljo v vseh uradnih jezikih institucij Skupnosti in jeziku(-ih) države ali držav, ki mejijo na zadevno državo članico, in navajajo, da lahko državljan tretje države zahteva ime ali službeno identifikacijsko številko mejnih stražarjev, ki izvajajo temeljito kontrolo na drugem pasu, kakor tudi ime mejnega prehoda in datum prehoda meje.

6. Kontrola oseb s pravico Skupnosti do prostega gibanja se opravi v skladu z Direktivo 2004/38/ES[26].

7. Podrobna pravila, ki urejajo informacije, ki se vnesejo v evidenco, so določena v Prilogi II.

Člen 7

Znižana stopnja mejne kontrole

1. Stopnja mejne kontrole na zunanjih mejah se zaradi izjemnih in nepredvidljivih okoliščin lahko zniža. Izjemne in nepričakovane okoliščine nastopijo, kadar nepredvideni dogodki privedejo do tako gostega prometa, da je čakalni čas na kontrolni točki predolg, pri čemer so bila uporabljena že vsa kadrovska in organizacijska sredstva.

2. Kjer se stopnja mejne kontrole zniža v skladu z odstavkom 1, ima mejna kontrola pri vstopu načeloma prednost pred mejno kontrolo pri izstopu.
   Odločitev, da se zniža stopnja kontrole, sprejme poveljujoči mejni stražar na mejnem prehodu.
   Tako znižanje stopnje kontrole je začasno, je prilagojeno okoliščinam, ki ga opravičujejo, in se uvaja postopoma.

[26] UL L 158, 30.4.2004, str. 77.

3. Tudi v primeru znižanja stopnje mejne kontrole mejni stražar v skladu s členom 9 žigosa potne listine državljanov tretje države pri vstopu in izstopu.

4. Vsaka država članica enkrat letno pošlje Evropskemu parlamentu in Komisiji poročilo o uporabi tega člena.

Člen 8

Ločeni kontrolni pasovi in podatki na oznakah

1. Zlasti na zračnih mejnih prehodih države članice uvedejo ločene kontrolne pasove, tako da se lahko v skladu s členom 6 izvaja mejna kontrola oseb. Ti kontrolni pasovi se ločijo s pomočjo znakov z označbami, ki so določene v Prilogi III.
   Države članice lahko uvedejo ločene pasove na morskih in kopenskih mejnih prehodih ter na mejah med državami članicami, ki ne uporabljajo člena 18 na svojih skupnih mejah. Znaki z označbami, ki so določene v Prilogi III, se uporabljajo, če države članice na teh mejah zagotovijo ločene kontrolne pasove.
   Države članice zagotovijo, da so taki kontrolni pasovi jasno označeni, vključno tam, kjer se ne uporabljajo pravila v zvezi z uporabo različnih kontrolnih pasov, kakor je predvideno v odstavku 4, da se zagotovi optimalna stopnja pretoka oseb, ki prestopajo mejo.

2. a) Osebe s pravico Skupnosti do prostega gibanja imajo pravico uporabiti kontrolne pasove, označene z znakom iz dela A Priloge III. Uporabijo lahko tudi kontrolne pasove, označene z znakom iz dela B Priloge III.
   b) Vse ostale osebe uporabijo kontrolne pasove, označene z znakom iz dela B Priloge III.
   Označbe na zgoraj navedenih znakih se lahko napišejo v jeziku ali jezikih, ki jih posamezne države članice štejejo za primerne.

3. Države članice lahko na morskih in kopenskih mejnih prehodih razdelijo promet v kontrolne pasove za različne vrste vozil – avtomobile, tovornjake in avtobuse – s pomočjo znakov dela C Priloge III.
   Države članice lahko po potrebi prilagodijo označbe na teh znakih glede na lokalne razmere.

4. Če nastane začasno neravnotežje v prometnem pretoku na določenih mejnih prehodih, lahko za čas, ki je potreben za odpravo takšnega neravnotežja, pristojni organi odstopijo od pravil glede uporabe različnih kontrolnih pasov.

5. Prilagoditev obstoječih znakov določbam odstavkov 1, 2 in 3 bo zaključena do 31. maja 2009. Če države članice nadomestijo obstoječe znake ali postavijo nove pred tem datumom, morajo spoštovati oznake, ki so določene v teh odstavkih.

Člen 9

Žigosanje potnih listin državljanov tretjih držav

1. Potne listine državljanov tretjih držav se sistematično žigosajo ob vstopu in izstopu. Vstopni ali izstopni žig se zlasti vtisne v:
   a) listine z veljavnim vizumom, ki omogočajo državljanom tretjih držav, da prestopijo mejo;
   b) listine, ki omogočajo državljanom tretjih držav, katerim je na meji izdan vizum, da prestopijo mejo;
   c) listine, ki omogočajo državljanom tretjih držav, ki ne potrebujejo vizuma, da prestopijo mejo.

2. Potne listine državljanov tretjih držav, ki so člani družine državljana Unije, za katere velja Direktiva 2004/38/ES, ki pa ne predložijo izkaznice za bivanje, predvidene v členu 10 te direktive, se žigosajo pri vstopu ali izstopu.
   Potne listine državljanov tretjih držav, ki so člani družine državljana tretje države, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega gibanja, ki pa ne predložijo izkaznice za bivanje, predvidene v členu 10 te direktive, se žigosajo pri vstopu ali izstopu.

3. Vstopni ali izstopni žig se ne vtisne:

   a) v potne listine voditeljev držav in dostojanstvenikov, katerih prihod je bil vnaprej uradno napovedan po diplomatski poti;

   b) v pilotsko dovoljenje ali potrdilo članov posadke letala;

   c) v potne listine pomorščakov, ki se nahajajo znotraj območja države članice, samo kadar njihova ladja pristane in so pomorščaki na območju pristanišča;

   d) v potne listine posadke in potnikov potniških ladij, ki niso predmet mejne kontrole v skladu s točko 3.2.3 Priloge VI.

   e) v listine, ki omogočajo prestopanje meje državljanom Andore, Monaka in San Marina.

   Vtis vstopnega ali izstopnega žiga se lahko na zahtevo državljana tretje države izjemoma opusti, če bi vtisnjeni žig tej osebi povzročil resne težave. V tem primeru je vstop in izstop vpisan na ločenem listu, ki vsebuje ime in številko potnega lista. Ta list se izroči državljanu tretje države.

4. Praktični postopki za žigosanje so določeni v Prilogi IV.

5. Kadar je to mogoče, se državljana tretje države pouči o obveznosti mejnega stražarja, da žigosa njihove listine pri vstopu in izstopu, tudi kadar je stopnja kontrole znižana v skladu s členom 7.

6. Komisija poroča o izvajanju določb o žigosanju potnih listin Evropskemu parlamentu in Svetu do konca leta 2008.

Člen 9a

1. Če v potni listini državljana tretje države ni vstopnega žiga, lahko pristojni nacionalni organi domnevajo, da imetnik ne izpolnjuje oziroma ne izpolnjuje več pogojev glede trajanja bivanja, ki se uporabljajo v zadevni državi članici.

2. To domnevo se lahko ovrže, če državljan tretje države na kakršen koli način predloži verodostojen dokaz, na primer vozovnico ali dokazilo o navzočnosti izven ozemlja držav članic, ki kaže, da je ta oseba upoštevala pogoje v zvezi s trajanjem kratkoročnega bivanja. V teh primerih:

a) če se državljana tretje države zateče na ozemlju držav članic, v katerih se v celoti uporablja schengenski pravni red, pristojni organi v skladu z nacionalno zakonodajo in prakso v potno listino državljana tretje države navedejo datum in kraj njegovega prehoda zunanje meje ene od teh držav članic;

b) če se državljana tretje države zateče na ozemlju države članice, v zvezi s katero ni bil sprejet sklep, predviden v členu 3(2) Akta o pristopu iz leta 2003, pristojni organi v skladu z nacionalno zakonodajo in prakso v potno listino državljana tretje države navedejo datum in kraj njegovega prehoda zunanje meje te države članice;

c) poleg navedb iz točk a) in b) se lahko zadevnemu državljanu tretje države izda obrazec, prikazan v Prilogi VIII;

d) države članice obvestijo druga drugo in Komisijo ter generalni sekretariat o svojih nacionalnih praksah glede navedb iz tega člena.

3. Če se domneva iz odstavka 1 ne ovrže, lahko pristojni organi državljana tretje države odstranijo z ozemlja zadevne države članice.

Člen 10

Varovanje meje med mejnimi prehodi

1. Glavni namen varovanja zunanjih meja na mestih izven mejnih prehodov in varovanja teh mejnih prehodov izven delovnega časa je preprečevanje nezakonitih prestopov meja, odvračanje čezmejne kriminalitete in uporaba oziroma izvedba ukrepov proti osebam, ki so mejo nezakonito prestopile.

2. Mejni stražarji uporabijo stacionarne ali mobilne enote za varovanje zunanjih meja. To varovanje se izvaja na način, ki preprečuje in odvrača osebe od tega, da bi se skušale izogniti kontroli na mejnih prehodih.

3. Varovanje med mejnimi prehodi opravljajo mejni stražarji, katerih število in metode se prilagodijo obstoječemu ali predvidenemu stanju tveganj in groženj. Vključuje pogoste in nepredvidene spremembe obdobij varovanja, tako da bodo nezakoniti prestopi meje vedno v nevarnosti, da se jih odkrije.

4. Varovanje se izvaja s stacionarnimi ali mobilnimi enotami, ki opravljajo svoje naloge z obhodi ali zasedejo mesta, ki so znana po nezakonitih prestopih meje, cilj takega varovanja pa je prijeti posameznike, ki nezakonito prestopajo mejo. Varovanje se lahko izvaja tudi s tehničnimi sredstvi, vključno z elektronskimi sredstvi.

5. Dodatna določila, ki urejajo varovanje, se sprejmejo v skladu s postopkom, določenim v členu 30(2).

Člen 11

Zavrnitev vstopa

1. Državljanu tretje države, ki ne izpolnjuje vseh pogojev za vstop, določenih v členu 5(1) in ne spada v kategorije oseb iz člena 5(4), se zavrne vstop na ozemlja držav članic. To pa ne posega v uporabo posebnih določb, ki se nanašajo na pravico do azila in mednarodne zaščite ali izdaje vizuma za daljše bivanje.

2. Vstop se lahko zavrne le z utemeljenim sklepom, ki določa natančne razloge za zavrnitev. Sklep izda organ, ki je za to pooblaščen v skladu z nacionalno zakonodajo. Učinkovati začne takoj.

   Utemeljen sklep, ki določa natančne razloge za zavrnitev, se izda v obliki standardnega obrazca, kakor je določeno v delu B Priloge V, ki ga izpolni organ, pooblaščen za zavrnitev vstopa v skladu nacionalno zakonodajo. Izpolnjen standardni obrazec se izda zadevnemu državljanu tretje države, ki s tem obrazcem potrdi prejem sklepa o zavrnitvi vstopa.

3. Osebe, ki jim je bil vstop zavrnjen, imajo pravico do pritožbe. Postopek pritožbe se izvede v skladu z nacionalno zakonodajo. Državljanu tretje države se zagotovi tudi pisna navedba kontaktnih točk, ki omogočajo zagotoviti informacije o zastopnikih, ki so pooblaščeni za zastopanje državljana tretje države v njegovem imenu v skladu z nacionalno zakonodajo. Postopek pritožbe ne zadrži izvršitve sklepa o zavrnitvi vstopa.

   Brez vpliva na morebitno odškodnino, izplačano v skladu z nacionalno zakonodajo, je zadevni državljan tretje države upravičen do popravka preklica vstopnega žiga ter katerih koli preklicev ali dodatkov, ki so bili izvedeni s strani države članice, ki je zavrnila vstop, če se s pritožbo ugotovi, da je bil sklep o zavrnitvi vstopa neutemeljen.

4. Mejni stražarji zagotovijo, da državljan tretje države, kateremu je bil vstop zavrnjen, ne vstopi na ozemlje zadevne države članice.

5. Države članice zbirajo statistične podatke o številu oseb, ki jim je bil zavrnjen vstop, razlogih za zavrnitev, državljanstvu zavrnjenih oseb in vrsti meje (kopenska, zračna, morska), na kateri jim je bil zavrnjen vstop. Države članice enkrat letno sporočijo te statistične podatke Komisiji. Komisija vsaki dve leti objavi zbirko statističnih podatkov, ki jih posredujejo države članice.

6. Podrobna pravila, ki urejajo zavrnitev vstopa, so določena v delu A Priloge V.

Poglavje III

Sredstva za nadzor meje in sodelovanje med državami članicami

Člen 12

Sredstva za nadzor meje

V skladu s členi 5a in 6 do 11 države članice za opravljanje nadzora meje na zunanjih mejah razporedijo ustrezno osebje in sredstva v zadostnem številu, in to na takšen način, da je na njihovih zunanjih mejah zagotovljena učinkovita, visoka in enotna stopnja nadzora.

Člen 13

Izvajanje nadzora

1. Nadzor meje, ki je določen v členih 5a in 6 do 11 te uredbe, izvajajo mejni stražarji v skladu z določbami te uredbe in nacionalno zakonodajo.

   Pristojnost sprožitve kazenskega postopka, ki jo uporabljajo mejni stražarji pri opravljanju tega nadzora meje na podlagi nacionalne zakonodaje in ki presega področje uporabe te uredbe, ostane nespremenjena.

   Države članice zagotovijo, da so mejni stražarji specializirani in ustrezno usposobljeni strokovnjaki. Države članice spodbujajo mejne stražarje pri učenju jezikov, zlasti tistih, ki so potrebni za izvajanje njihovih nalog.

2. Države članice v skladu s členom 30a sporočijo Komisiji seznam nacionalnih služb, pristojnih za nadzor meje v skladu z nacionalno zakonodajo.

3. Država članica za učinkovit nadzor meje zagotovi tesno in stalno sodelovanje med vsemi nacionalnimi službami, ki so pristojne za nadzor meje.

Člen 14

Sodelovanje med državami članicami

1. Z namenom učinkovitega izvajanja nadzora meje v skladu s členi 5a do 13 te uredbe si države članice medsebojno pomagajo in zagotavljajo tesno in neprekinjeno sodelovanje. Izmenjujejo si vse ustrezne informacije.

2. Operativno sodelovanje med državami članicami na področju upravljanja zunanjih meja koordinira Evropska agencija za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije, ki je bila ustanovljena z Uredbo Sveta št. 2007/2004/ES[27].

3. Brez poseganja v pristojnosti agencije lahko države članice na operativni ravni še naprej sodelujejo z drugimi državami članicami in/ali tretjimi državami na zunanjih mejah, vključno z izmenjavo uradnikov za zvezo, kadar takšno sodelovanje dopolnjuje dejavnost agencije. Države članice se vzdržijo vsakršne dejavnosti, ki bi lahko ogrožala delovanje agencije ali izpolnjevanje njenih ciljev.
   Države članice poročajo agenciji o teh operativnih zadevah na zunanjih mejah, ki se odvijajo izven okvira agencije.

4. Države članice zagotovijo usposabljanje o določbah o nadzoru meje kakor tudi o temeljnih pravicah. V zvezi s tem se morajo upoštevati splošna merila usposabljanja, kakor jih je oblikovala in dodatno razvila agencija iz odstavka 2.

[27] UL L 349, 25.11.2004, str. 1.

Člen 15
Skupni nadzor

1. Države članice, ki ne uporabljajo člena 18 glede skupnih kopenskih meja, lahko pred datumom sprejetja tega člena skupaj nadzirajo te skupne meje, pri čemer se lahko oseba zaustavi le enkrat za namen kontrole vstopa in izstopa, brez poseganja v individualno pristojnost držav članic iz členov 5a in 6 do 11.
   V ta namen lahko države članice med seboj sklenejo dvostranske dogovore.

2. Države članice o sklenjenih dogovorih obvestijo Komisijo v skladu z odstavkom 1.

Poglavje IV

Posebna pravila za mejno kontrolo

Člen 16Posebna pravila za različne vrste meja in različne vrste prevoznih sredstev, ki se uporabljajo pri prehodu zunanjih meja

Posebna pravila, določena v Prilogi VI, se uporabljajo za kontrole glede različnih vrst meja in različnih sredstev prevoza pri prehodu zunanjih meja.
Ta posebna pravila lahko vsebujejo odstopanja iz členov 5 in 6 do 11.

Člen 17

Posebna pravila za kontrolo določenih kategorij oseb

1. Posebna pravila, določena v Prilogi VII, se uporabljajo za kontrolo naslednjih kategorij oseb:

   a) voditelji držav in člani njihovih delegacij;

   b) piloti letal in drugi člani posadke;

   c) pomorščaki;

   d) imetniki diplomatskih, uradnih ali službenih potnih listov in člani mednarodnih organizacij;

   e) čezmejni delavci;

   f) mladoletne osebe.

   Ta posebna pravila lahko vsebujejo odstopanja iz členov 5 in 6 do 11.

2. Države članice obvestijo Komisijo o vzorčnih izkaznicah, ki so jih ministrstva za zunanje zadeve držav članic izdala pooblaščenim osebam diplomatskih misij in konzularnih predstavništev ter članom njihovih družin v skladu s členom 30a.

NASLOV III

NOTRANJE MEJE

Poglavje I

Odprava nadzora meje na notranjih mejah

Člen 18

Prehod notranjih meja

Notranje meje se lahko prestopijo na kateri koli točki brez opravljanja mejne kontrole oseb, ne glede na njihovo narodnost.

Člen 19

Kontrola znotraj ozemlja

Odprava nadzora meje na notranjih mejah ne vpliva na:

a) izvrševanje policijskih pooblastil[28] s strani pristojnih organov držav članic v skladu z nacionalno zakonodajo, v kolikor ta pooblastila nimajo enakovrednega učinka na mejno kontrolo; to velja tudi za obmejna območja. V smislu prvega stavka se izvrševanje policijskih pooblastil zlasti ne more obravnavati enakovredno kot izvrševanje mejnih kontrol, kadar policijski ukrepi:

   i) nimajo mejnega nadzora postavljenega za cilj;

   ii) temeljijo na splošnih policijskih informacijah in izkušnjah glede možnih groženj javni varnosti in stremijo zlasti k boju proti čezmejnemu kriminalu;

   iii) glede načrtovanja in izvrševanja jasno odstopajo od sistematičnih kontrol oseb na zunanjih mejah;

   (iv) pomenijo izvajanje kontrol na kraju samem;

---

[28] Izjava Madžarske;
"Madžarska v skladu s členom 19a) uredbe izjavlja, da policijska pooblastila pomenijo izvršilna pooblastila, ki jih izvršujejo kateri koli organi pregona in upravni organi, odgovorni za preprečevanje in odkrivanje vseh oblik nezakonitega priseljevanja in z njim povezanih kaznivih dejanj v skladu z madžarsko nacionalno zakonodajo."

b) varnostno osebno kontrolo, ki jo v skladu z zakonodajo vsake države članice v pristaniščih in na letališčih izvajajo pristojni organi in sicer pristaniški ali letališki uradniki ali špediterji, pod pogojem, da se ta kontrola izvaja tudi na osebah, ki potujejo znotraj države članice;

c) možnost države članice, da z zakonodajo določi obveznost posedovanja ali nošenja dokazil in listin;

d) obveznost državljanov tretjih držav, da sporočijo svojo navzočnost na ozemlju katere koli države članice v skladu z določbami člena 22 Schengenske konvencije.

Člen 19a

Odprava ovir pri prometu na cestnih mejnih prehodih na zunanjih mejah

Države članice odpravijo vse ovire za tekoč pretok prometa na cestnih mejnih prehodih na zunanjih mejah, zlasti vse omejitve hitrosti, ki ne temeljijo posebej na varnosti v cestnem prometu.

Prav tako pa morajo biti države članice pripravljene zagotoviti možnosti za kontrolo v primeru ponovne uvedbe nadzora notranjih meja.

Poglavje II

Začasna ponovna uvedba nadzora meje na notranjih mejah

Člen 20

Začasna ponovna uvedba nadzora meje na notranjih mejah s strani države članice

1. Država članica lahko izjemoma ponovno uvede nadzor meje na svojih notranjih mejah za določeno obdobje, ki ni daljše od 30 dni, ali za predvideno obdobje dogodka, če traja več kot 30 dni, v primeru resne grožnje javnemu redu ali notranji varnosti, v skladu s postopkom iz člena 21, ali pa s postopkom iz člena 22, če gre za izredne razmere. Obseg in trajanje nadzora ne presegata tega, kar je nujno potrebno glede na resnost grožnje.

2. Če traja grožnja javnemu redu ali notranji varnosti dlje kot obdobje iz odstavka 1, lahko država članica v skladu s postopkom, določenim v členu 23, podaljša nadzor meje iz istih razlogov, kot jih določa odstavek 1, in ga ob upoštevanju morebitnih novih elementov večkrat podaljša do največ 30 dni.

Člen 21

Postopek v primeru predvidljivih dogodkov

1. Če država članica namerava ponovno uvesti nadzor meje na notranjih mejah v skladu s členom 20(1), o tem takoj, ko je to mogoče, uradno obvesti druge države članice v Svetu in Komisijo in takoj, ko je to mogoče, posreduje naslednje informacije:
   a) razloge za predlagano odločitev s podrobnim opisom dogodkov, ki predstavljajo resno grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti;
   b) obseg predlagane odločitve, ki opredeljuje področja ponovne uvedbe nadzora meje;
   c) imena odobrenih mejnih prehodov:
   d) datum in trajanje predlagane odločitve;
   e) ukrepe, kjer je primerno, ki naj jih izvedejo ostale države članice.

2. Komisija lahko poda, ne da bi to vplivalo na člen 64(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, svoje mnenje po prejemu uradnega obvestila zadevne države članice za namen posvetovanja iz odstavka 3.

3. Informacije, predvidene v odstavku 1, kakor tudi mnenje, ki ga Komisija lahko poda v skladu z odstavkom 2, sta predmet posvetovanja v okviru Sveta in Komisije med državo članico, ki načrtuje ponovno uvedbo nadzora meje,
in drugimi državami članicami, z namenom organizirati, kjer je to primerno, medsebojno sodelovanje držav članic in preučiti sorazmernost ukrepov glede dogodka, ki je privedel do ponovne uvedbe nadzora meje ter groženj javnemu redu ali notranji varnosti.

4. Zgoraj navedeno posvetovanje se opravi najpozneje petnajst dni pred načrtovanim datumom ponovne uvedbe nadzora meje.

Člen 22

Postopek v primeru nujnega ukrepanja

1. Če upoštevanje javnega reda ali notranje varnosti zahteva nujno ukrepanje, lahko zadevna država članica izjemoma in takoj ponovno uvede nadzor meje na notranjih mejah.

2. Država članica ob uvedbi ponovnega nadzora meje na svojih notranjih mejah brez odlašanja ustrezno uradno obvesti druge države članice in Komisijo in jim posreduje informacije iz člena 21(1) ter razloge, ki upravičujejo uporabo tega postopka.

Člen 23

Postopek podaljšanja nadzora meje na notranjih mejah

1. Države članice lahko nadzor meje na notranjih mejah podaljšajo le v skladu z določbami člena 20(2) po tem, ko so uradno obvestile druge države članice v Svetu in Komisijo.
2. Država članica, ki načrtuje podaljšanje nadzora meje, drugim državam članicam in Komisiji posreduje vse potrebne informacije o razlogih podaljšanja nadzora meje na notranjih mejah. Uporabljajo se določbe člena 21(2).

Člen 24

Obveščanje Evropskega parlamenta

Zadevne države članice ali, po potrebi, Svet obvestijo Evropski parlament takoj, ko je to mogoče, o ukrepih, ki so jih sprejele v skladu s členi 21 do 23. Po tretjem zaporednem podaljšanju v skladu s členom 23 zadevna država članica na zahtevo poroča Evropskemu parlamentu o potrebi nadzora meje na notranjih mejah.

Člen 25

Določbe, ki se uporabljajo ob ponovni uvedbi nadzora meje na notranjih mejah

Ustrezne določbe Naslova II se smiselno uporabljajo ob ponovni uvedbi nadzora meje na notranjih mejah.

Člen 26

Poročilo o ponovni uvedbi nadzora meje na notranjih mejah

Država članica, ki je v skladu s členom 20 ponovno uvedla nadzor meje na notranjih mejah, potrdi datum, ko so te kontrole odpravljene in istočasno ali kmalu za tem predloži poročilo Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji o ponovni uvedbi nadzora meje na notranjih mejah, zlasti glede izvajanja kontrol in učinkovitosti ponovne uvedbe nadzora meje.

Člen 27

Obveščanje javnosti

Odločitev o ponovni uvedbi nadzora meje na notranjih mejah se sprejme na pregleden način, o tem pa se v celoti obvesti javnost, razen če obstajajo pomembni razlogi, da se to ne stori.

Člen 28

Zaupnost

Na zahtevo zadevne države članice druge države članice, Evropski parlament in Komisija spoštujejo zaupnost posredovanih informacij v zvezi s ponovno uvedbo in podaljšanjem nadzora meje in poročilom, pripravljenim v skladu s členom 26.

NASLOV IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 29

Spremembe k prilogam

Priloge III, IV in VIII se spremenijo v skladu s postopkom, določenim v členu 30(2).

Člen 30

Odbor

1. Komisiji pomaga odbor, v nadaljevanju "Odbor".

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa in pod pogojem, da izvedbeni ukrepi, sprejeti v skladu s tem postopkom, ne spremenijo bistvenih določb te uredbe.
   Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES znaša tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

3a. Brez poseganja v že sprejete izvedbene ukrepe se uporaba določb te uredbe glede sprejetja tehničnih predpisov in odločitev v skladu s postopkom iz odstavka 2 odloži za štiri leta po začetku veljavnosti te uredbe. Evropski parlament in Svet na predlog Komisije lahko v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe, obnovita zadevne določbe in jih v ta namen pregledata pred iztekom štiriletnega obdobja.

Člen 30a

1. Država članica uradno obvesti Komisijo o:

   - seznamu dovoljenj za bivanje iz člena 2, točka 15);
   - seznamu njihovih mejnih prehodov;
   - referenčnih zneskih, zahtevanih za prestop zunanjih meja, ki jih letno določijo nacionalni organi;
   - seznamu nacionalnih služb, pristojnih za mejni nadzor;
   - vzorcih vzorčnih izkaznic, ki jih izdajo zunanja ministrstva.

2. Komisija informacije, o katerih je uradno obveščena v skladu z odstavkom 1, da na voljo državam članicam in javnosti prek objave v Uradnem listu Evropske Unije in s katerimi koli drugimi primernimi sredstvi.

Člen 31

Maloobmejni promet

Ta uredba ne posega v pravila Skupnosti o maloobmejnem prometu in obstoječe dvostranske sporazume o maloobmejnem prometu.

Člen 32

Ceuta in Melilla

Določbe te uredbe ne vplivajo na posebna pravila, ki se uporabljajo za mesti Ceuta in Melilla, kakor je opredeljeno v Izjavi Kraljevine Španije o mestih Ceuta in Melilla v sklepni listini k Sporazumu o pristopu Kraljevine Španije h Konvenciji o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985.[29]

[29] UL L 239, 22.9.2000, str. 73.

Člen 33

Priglasitev informacij s strani držav članic

Države članice v roku desetih delovnih dni po začetku veljavnosti te uredbe obvestijo Komisijo o nacionalnih določbah v zvezi s členom 19(c) in (d), kaznih iz člena 4(3) in dvostranskih dogovorih, sklenjenih v skladu s členom 15(1). Naknadne spremembe teh določb se posredujejo v roku petih delovnih dni.

Informacije, ki jih posredujejo države članice, se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije,* serija C.

Člen 34

Poročilo o uporabi Naslova III

Komisija predloži poročilo o uporabi Naslova III Evropskemu parlamentu in Svetu najpozneje v treh letih po začetku veljavnosti te uredbe.

Komisija posveča posebno pozornost morebitnim težavam, ki lahko nastanejo zaradi ponovne uvedbe nadzora meje na notranjih mejah. Po potrebi predloži predloge za rešitev teh težav.

Člen 35

Razveljavitve

1. Določbe členov 2 do 8 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 se razveljavijo z dnem ... *[datum začetka uporabe te uredbe]*.

2. Z istim datumom se razveljavi naslednje:
   - Skupni priročnik, vključno s prilogami;
   - sklepi Schengenskega izvršnega odbora z dne 26. aprila 1994 (SCH/Com-ex (94), 1 rev. 2), 22. decembra 1994 (SCH/Com-ex (94)17, rev. 4) in 20. decembra 1995 (SCH/Com-ex (95) 20, rev. 2);
   - Priloga 7 k Skupnim konzularnim navodilom;

- Uredba (ES) št. 790/2001;
- Sklepa Sveta z dne 29. aprila 2004 o minimalnih oznakah na tablah, postavljenih na zunanjih mejnih prehodih[30];
- Sklep Sveta o spremembi dela II in o sestavi Priloge 16 k Splošnemu priročniku;
- Uredba Sveta (ES) št. 2133/2004 z dne 13. decembra 2004 o zahtevi, da pristojni organi držav članic sistematično žigosajo potne listine državljanov tretjih držav pri njihovem prehodu zunanjih meja držav članic, ter o spremembi določb Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma in Skupnega priročnika v ta namen.

Sklici na črtane člene in razveljavljene instrumente se štejejo za sklice na to uredbo in jih je treba razlagati v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi XII.

Člen 36

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati 6 mesecev po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Člen 30a začne veljati na dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti.

V Bruslju,

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*
[...]	*[...]*

[30] UL L 261, 6.8.2004, str. 119.

PRILOGA I

Dokazila za preverjanje izpolnjevanja pogojev za vstop iz člena 5 (1)c)

1. Dokazila iz člena 5(2) lahko vključujejo naslednje:

a) za poslovna potovanja:

- povabilo podjetja ali pristojnega organa k udeležbi na srečanjih, konferencah ali prireditvah, povezanih s trgovino, industrijo ali delom;
- drugi dokumenti, ki izkazujejo obstoj trgovinskih ali delovnih odnosov;
- vstopnice za sejme in kongrese, v kolikor se jih zadevni državljan udeleži.

b) za potovanja v študijske namene ali druge vrste usposabljanja:

- potrdilo o vpisu na izobraževalno ustanovo za obiskovanje poklicnih ali teoretičnih tečajev v okviru osnovnega in nadaljnjega usposabljanja;
- študentske izkaznice ali potrdila za vpisane tečaje.

c) za turistična potovanja ali za potovanja v zasebne namene:

dokazila glede nastanitve:

- povabilo gostitelja, v kolikor bo zadevni državljan bival pri njem;
- dokazilo iz kraja nastanitve *ali*
- katera koli ustrezna listina, ki potrjuje predvideno nastanitev;

dokazila glede načrta potovanja:

- potrdilo organizacije organiziranega potovanja ali katera koli ustrezna listina, ki potrjuje predviden načrt potovanja;

dokazila glede vrnitve:

- povratna vozovnica ali vozovnica za krožno potovanje.

d) za potovanja iz političnih, znanstvenih, kulturnih, športnih ali verskih ali drugih razlogov: povabila, vstopnice, vpisi ali programi, ki navajajo, kadar je to mogoče, ime organizacije gostiteljice in čas bivanja ali katera koli ustrezna listina, ki potrjuje namen obiska.

PRILOGA II

Vnos informacij

Na vseh mejnih prehodih morajo biti vse informacije organov in katere koli druge posebno pomembne informacije vnesene v evidenco ročno ali elektronsko. Informacije, ki morajo biti vnesene v evidenco, zajemajo zlasti:

– imena krajevno pristojnega mejnega stražarja in imena drugih uslužbencev v posameznih skupinah;
– znižana stopnja osebne kontrole v skladu s členom 7;
– izdajanje listin na meji, namesto potnih listov in vizumov;
– prijete osebe in pritožbe (kazniva dejanja in prekrški);
– osebe, katerim je bil zavrnjen vstop v skladu s členom 11 (razlogi za zavrnitev in državljanstva);
– varnostne kode vstopnih in izstopnih žigov, istovetnost mejnih stražarjev, ki žige uporabljajo na kateri koli dani datum ali v kateri koli izmeni, kakor tudi informacije v zvezi z izgubljenimi in ukradenimi žigi;
– pritožbe oseb, ki so predmet kontrole;
– druge posebno pomembne policijske in sodne ukrepe;
– posebne dogodke.

PRILOGA III

Vzorci oznak, ki označujejo

vhode na mejnih prehodih

Del A

[31]

[31] Za Islandijo in Norveško znak ni potreben.

Del B

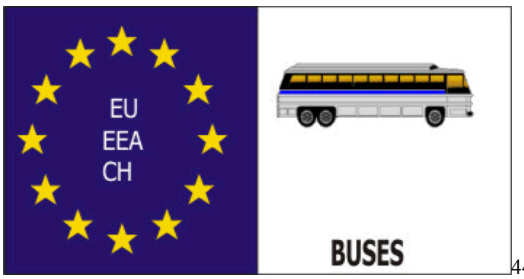
Del C

32

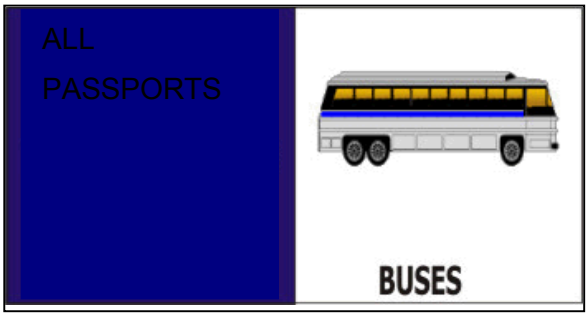
44

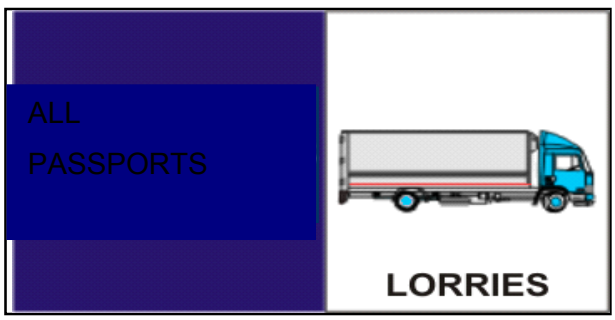

44

32 Za Islandijo in Norveško znak ni potreben.

ALL
PASSPORTS
CARS

ALL
PASSPORTS
BUSES

ALL
PASSPORTS
LORRIES

PRILOGA IV
Žigi

1. Potne listine državljanov tretjih držav se sistematično žigosajo ob vstopu in izstopu v skladu s členom 9. Specifikacije teh žigov so določene v sklepih Schengenskega izvršnega odbora SCH/COM-EX (94) 16 rev in SCH/Gem-Handb (93) 15 (ZAUPNO).

2. Varnostne kode na žigih se morajo spreminjati v rednih časovnih obdobjih, krajših od enega meseca.

3. Pri vstopu in izstopu državljanov tretje države, ki za to potrebujejo obvezni vizum, mora biti žig, če je mogoče, odtisnjen tako, da pokriva rob vizuma, ne da bi to vplivalo na čitljivost navedb ali varnostnih oznak na vizumski nalepki. Če je treba odtisniti več žigov (na primer pri vizumu za več vstopov), morajo biti natisnjeni na strani nasproti tisti z vizumom.
   Če je ta stran polna, se žig odtisne na naslednjo stran. Žiga se ne sme odtisniti na strojno berljivi del potne listine.

4. Države članice morajo imenovati nacionalne kontakne točke, odgovorne za izmenjavo informacij o varnostnih kodah na vstopnih in izstopnih žigih na mejnih prehodih, in o tem obvestiti ostale države članice, generalni sekretariat Sveta in Komisijo. Te kontaktne točke morajo imeti neposreden dostop do informacij o skupnih vstopnih in izstopnih žigih, ki se uporabljajo na zunanji meji določene države članice in zlasti do informacij o:

- mejnem prehodu, za katerega je posamezen žig določen;
- istovetnosti uradnika mejne kontrole, kateremu se ob katerem koli času dodeli posamezen žig;
- varnostni kodi posameznega žiga ob vsakem času.

Vse poizvedbe glede skupnih vstopnih in izstopnih žigov se morajo opraviti prek zgoraj navedenih nacionalnih kontaktnih točk.
Nacionalne kontaktne točke morajo drugim kontaktnim točkam, generalnemu sekretariatu Sveta in Komisiji takoj posredovati informacije o spremembah glede kontaktnih točk kakor tudi o izgubljenih in ukradenih žigih.

PRILOGA V

Del A

Postopki za zavrnitev vstopa na meji

1. Pri zavrnitvi vstopa mora pristojni mejni stražar:

- izpolniti standardni obrazec za zavrnitev vstopa iz dela B. Zadevni državljan tretje države mora obrazec podpisati in nato dobiti svoj izvod podpisanega obrazca. V primeru, da državljan tretje države podpis zavrne, mejni stražar njegovo zavrnitev zabeleži v obrazcu pod rubriko "opombe";
- natisniti vstopni žig v potni list, ki ga z neizbrisnim črnilom prečrta s križem in desno od žiga, prav tako z neizbrisnim črnilom, zapisati črke, ki izražajo razlog zavrnitve vstopa, naštete v zgoraj navedenem standardnem obrazcu za zavrnitev vstopa;
- razveljaviti vizum, tako da nanj natisne žig "RAZVELJAVLJENO", v primerih iz odstavka 2. V takem primeru se, da ne bi pozneje prišlo do kakršne koli zlorabe, optično spremenljivi element vizumske nalepke, varnostni element "z učinkom skrite podobe" kakor tudi beseda "vizum" prečrtajo in tako uničijo. Mejni stražar mora o svoji odločitvi takoj obvestiti osrednji organ;
- vnesti vse zavrnitve vstopa v evidenco ali na seznam, pri čemer navede istovetnost, državljanstvo, sklic na dokument, ki državljanu tretje države dovoljuje prestop meje ter razlog in datum zavrnitve vstopa;

2. Vizum se mora razveljaviti v naslednjih primerih:

a) če je za imetnika vizuma razpisan ukrep v SIS za namene zavrnitve vstopa, razen ko ima vizum ali vizum za ponovni vstop, izdan s strani ene od držav članic, in želi vstopiti iz tranzitnih razlogov, da bi prišel na ozemlje države članice, ki je izdala listino.

b) če obstaja utemeljen razlog za domnevo, da je bil vizum pridobljen z goljufijo.

Dejstvo, da državljan tretje države na meji ne pokaže enega ali več dokazil iz člena 5(2), ne pomeni, da se vizum avtomatično razveljavi.

3. Če državljan tretje države, ki se mu zavrne vstop, na mejo prispe s prevoznikom, mora lokalno pristojni organ:

− naročiti prevozniku, da državljana tretje države prevzame in ga brez odlašanja prepelje v tretjo državo, iz katere je bil pripeljan, v tretjo državo, ki mu je izdala listino za prestop meje ali v katero koli drugo tretjo državo, v katero ima zagotovljen vstop, ali da najde sredstva za nadaljnji prevoz v skladu s členom 26 Schengenske konvencije in Direktive Sveta 2001/51/ES z dne 28. junija 2001;

− do nadaljnjega prevoza sprejeti ustrezne ukrepe, v skladu z nacionalno zakonodajo in z upoštevanjem lokalnih okoliščin, za preprečitev nezakonitega vstopa državljanov tretje države v državo.

4. Če obstajajo razlogi tako za zavrnitev vstopa kot za prijetje državljana tretje države, mora mejni stražar obvestiti organ, pristojen za odločanje o nadaljnjih ukrepih v skladu z nacionalno zakonodajo.

Del B
Standardni obrazec za zavrnitev vstopa na meji

Ime države

ZNAK DRŽAVE (Naziv urada)

_____

_____ [33]

ZAVRNITEV VSTOPA NA MEJI

Dne _____ ob (ura) _____ na mejnem prehodu _____

Pred spodaj podpisanim _____, je navzoč/a:

Priimek _____ Ime _____

Datum rojstva _____ Kraj rojstva _____ Spol: _____

Državljanstvo _____ Bivališče v / na

_____

Vrsta osebnega dokumenta _____ številka _____

Kraj izdaje v / na _____, dne

_____

Številka vizuma _____ tip _____ izdal _____

veljaven od ____ do ____

za obdobje ____ dni zaradi: _____

Osebo, ki prihaja iz / z _____ s / z _____ (navesti prevozno sredstvo, npr. številka leta), se obvesti, da se ji / mu ne dovoli vstop v državo, v skladu z ***(navesti sklicevanje na veljavno nacionalno zakonodajo),*** iz naslednjih razlogov:

[33] Za Islandijo in Norveško znak ni potreben.

☐ **(A) ne poseduje veljavne potne listine ali listin**

☐ **(B) poseduje ponarejeno potno listino**

☐ **(C) ne poseduje veljavnega vizuma ali dovoljenja za bivanje**

☐ **(D) poseduje ponarejen vizum ali dovoljenje za bivanje**

☐ **(E) ne poseduje ustrezne dokumentacije, ki bi potrjevala namen in pogoje bivanja**

Predložene niso bile naslednje listine: ….

☐ **(F) na ozemlju države članice Evropske unije v okviru 6-mesečnega obdobja biva že 3 mesece**

☐ **G) ne poseduje zadostnih sredstev za preživljanje glede na obdobje in obliko bivanja, oziroma sredstev za povratek v matično državo ali tranzit**

☐ **(H) za to osebo je bil razpisan ukrep zavrnitve vstopa**

☐ **v SIS**

☐ **v nacionalni evidenci**

☐ **(I) predstavlja grožnjo javnemu redu, notranji varnosti, javnemu zdravju ali mednarodnim odnosom ene ali več državam članicam Evropske unije** *(vsaka država mora navesti sklicevanje na nacionalno zakonodajo v zvezi s takšnimi primeri zavrnitve vstopa*).

Pripombe

Zadevna oseba ima možnost pritožbe zoper odločitev o zavrnitvi vstopa po nacionalni zakonodaji. Zadevna oseba prejme en izvod tega dokumenta *(vsaka država mora navesti sklicevanje na nacionalno zakonodajo v zvezi s pravico do pritožbe)*.

Person concerned	**Officer responsible for checks**

PRILOGA VI

Posebna pravila za različne vrste meja in različne vrste prevoznih sredstev, ki se uporabljajo pri prestopu zunanjih meja držav članic

1. Kopenske meje

1.1. Kontrola cestnega prometa

1.1.1. Za zagotovitev učinkovite osebne kontrole, ob hkratnem zagotavljanju varnega in tekočega cestnega prometa, je treba gibanje na mejnih prehodih uravnavati na primeren način. Po potrebi lahko države članice sklenejo dvostranske sporazume za preusmeritev in zaustavitev prometa. O tem obvestijo Komisijo v skladu s členom 33.

1.1.2. Na kopenskih mejah lahko države članice, kadar presodijo, da je to primerno in okoliščine to omogočajo, na določenih mejnih prehodih uredijo kontrolno mesto ali ločene vozne pasove, v skladu s členom 8.

Ločena kontrolna mesta ali vozne pasove lahko pristojni organ države članice kadar koli odpravi v izrednih razmerah in kadar tako zahtevajo prometni in infrastrukturni pogoji.
Države članice lahko sodelujejo s sosednjimi državami glede uvedbe posebnih kontrolnih mest in voznih pasov na zunanjih mejnih prehodih.

1.1.3. Velja splošno pravilo, da lahko osebe, ki potujejo v vozilih, med kontrolo ostanejo v njih. V primeru pa, da tako zahtevajo okoliščine, se te osebe lahko naprosi, da iz svojih vozil izstopijo. Če okoliščine tako narekujejo, se te osebe temeljito kontrolira, na krajih, ki so določena v ta namen. Kadar je to mogoče, kontrolo zaradi varnosti osebja opravljata po dva uradnika mejne straže.

1.2. Kontrola železniškega prometa

1.2.1. Kontrolo je treba opravljati na potniških vlakih in na železniškem osebju na vlakih, ki prestopajo zunanje meje, na tovornih vlakih in na praznih vlakih. Kontrolo se opravlja na enega od naslednjih dveh načinov:

- na peronu, na prvi postaji prihoda ali odhoda na ozemlju države članice,
- na vlaku med vožnjo.

Države članice lahko sklenejo dvostranske sporazume glede načina izvajanja teh kontrol. O tem obvestijo Komisijo v skladu s členom 33.

1.2.2. Z odstopanjem od točke 1.2.1. in zaradi lažjega pretoka hitrih potniških vlakov se lahko države članice, ki jih potek poti teh vlakov iz tretjih držav zadeva, s skupnim sporazumom s temi državami odločijo opravljati osebne kontrole na vlakih iz tretjih držav na enega od naslednjih načinov:

- na postajah v tretji državi, kjer potniki vstopijo na vlak,
- na postajah znotraj ozemlja držav članic, kjer potniki izstopijo iz vlaka,
- na vlaku med potjo med postajami znotraj ozemlja držav članic, če potniki ostanejo na vlaku na prejšnji postaji/postajah.

1.2.3. Pri hitrih vlakih iz tretjih držav, ki se večkrat ustavijo na ozemlju držav članic, se potnike kontrolira na vlaku ali na postaji destinacije, če železniški prevoznik lahko vkrca potnike izključno za preostanek potovanja na ozemlju držav članic, razen kadar je bila kontrola opravljena v skladu s točkami 1.2.1. ali 1.2.2., prva alinea.

Potniki, ki na vlak vstopijo izključno za preostanek potovanja na ozemlju držav članic, so pred odhodom vlaka jasno obveščeni o osebni kontroli med potjo ali na postaji destinacije.

1.2.4. Na poti v nasprotno smer se pri potnikih kontrola ob izstopu opravi po podobnem postopku.

1.2.5. Mejni stražar lahko odredi pregled notranjosti vagonov, če je potrebno, s pomočjo železniškega inšpektorja, da se prepriča, da se v njih ne skrivajo osebe ali predmeti, ki so predmet kontrole obmejne policije.

1.2.6. Če se domneva, da se na vlaku skrivajo osebe, za katere je bilo javljeno ali za katere obstaja sum, da so storile kaznivo dejanje, ali državljani tretje države, ki nameravajo nezakonito vstopiti v državo, obmejni stražar, če ne more ukrepati v skladu z nacionalnimi predpisi, obvesti države članice v smeri ali na ozemlju katerih vlak potuje.

2. Zračne meje

2.1. Kontrolni postopki na mednarodnih letališčih

2.1.1. Pristojni organi države članice zagotovijo, da upravljavec letališča sprejme potrebne ukrepe za fizično ločevanje potnikov iz notranjih letov od tistih iz ostalih letov. V ta namen je treba na vseh mednarodnih letališčih vzpostaviti ustrezno infrastrukturo.

2.1.2. Kraj, kjer se izvaja mejna kontrola, se določi po naslednjem postopku:

a) Pri potnikih, ki letijo iz tretje države in ki bodo leteli z notranjim letom, se vstopna kontrola opravi na letališču prihoda leta iz tretje države. Pri potnikih iz notranjih letov, ki bodo leteli v tretjo državo (tranzitni potniki), se izstopna kontrola opravi na letališču odhoda leta v tretjo državo.

b) Pri letih iz ali v tretje države brez tranzitnih potnikov in letih z več pristanki na letališčih držav članic, kadar se potuje z istim letalom:

   i) se pri potnikih, na letu iz ali v tretje države, če ni predhodnega ali naknadnega transferja na ozemlju držav članic, vstopna kontrola opravi na letališču prihoda in izhodna kontrola na letališču odhoda;

ii) se pri potnikih, ki letijo iz ali v tretje države, z več kot enim pristankom na ozemlju držav članic in kadar se potuje z istim letalom (tranzitni potniki) in pod pogojem, da se potniki ne morejo vkrcati na letalo na liniji znotraj ozemlja držav članic, vstopna kontrola opravi na letališču prihoda in izstopna kontrola na letališču odhoda;

(iii) kadar letalski prevoznik lahko za lete iz tretjih držav z več pristanki na ozemlju držav članic vkrca potnike samo za preostalo etapo znotraj tega ozemlja, se pri potnikih izstopna kontrola opravi na letališču odhoda in vstopna kontrola na letališču prihoda. Kontrola potnikov, ki so med temi pristanki že na letalu in se niso vkrcali na ozemlju držav članic, se opravi v skladu s točko (b)(ii). Obratni postopek se uporabi za kategorijo letov, kjer je država destinacije tretja država.

2.1.3. Mejna kontrola se ponavadi ne opravlja na letalu ali pri dostopu, razen če so taki pregledi utemeljeni z oceno tveganja, povezanega z notranjo varnostjo in nezakonitim priseljevanjem. Da zagotovijo, da se na letališčih, ki so določena za mejne prehode, potnike kontrolira v skladu z določbami členov 6 do 11, morajo države članice zagotoviti, da letališke oblasti sprejmejo ustrezne ukrepe za usmerjanje potnikov na mesta, določena za kontrolo.

Države članice morajo zagotoviti, da upravljavec letališča sprejme potrebne ukrepe in tako prepreči nepooblaščenim osebam dostop in izstop iz področij, določenih za kontrolo, na primer tranzitno območje. Mejna kontrola se ponavadi ne opravlja na tranzitnem območju, razen če so taki pregledi utemeljeni z oceno tveganja, povezanega z notranjo varnostjo in nezakonitim priseljevanjem; še zlasti se kontrola na tem območju lahko opravlja na osebah, ki potrebujejo letališki tranzitni vizum, da se preveri, ali ga dejansko posedujejo.

2.1.4. Kadar mora v primeru višje sile ali neposredne nevarnosti ali po navodilih oblasti letalo na letu iz tretje države pristati na letališču, ki ni določeno kot mejni prehod, lahko to letalo nadaljuje z letom šele, ko to dovolijo mejni organi ter carinska služba. Isto velja za letalo na letu iz tretje države članice, kadar pristane brez dovoljenja. V vsakem primeru se členi 6 do 11 uporabljajo za osebno kontrolo na takih letalih.

2.2. Kontrolni postopki na aerodromih

2.2.1. Zagotoviti je treba, da se potnike kontrolira, v skladu z določbami členov 6 do 11, tudi na tistih letališčih, ki po veljavni nacionalni zakonodaji nimajo statusa mednarodnega letališča ("aerodromi"), se pa prek njih dovoli usmerjanje letov iz ali v tretje države.

2.2.2. Z odstopanjem od točke 2.1.1. na aerodromih ni potrebno urediti fizičnega ločevanja potnikov iz notranjih in mednarodnih letov, brez poseganja v Uredbo (ES) št. 2320/2002 o skupnih pravilih na področju civilne letalske varnosti.[34] Poleg tega, kadar je promet redek, ni nujno, da so ves čas prisotni mejni stražarji, vendar pod pogojem, da se potrebno osebje lahko kadar koli pravočasno razporedi.

2.2.3. Kadar prisotnost mejne straže na aerodromu ni stalno zagotovljena, mora direktor aerodroma mejno stražo ustrezno obvestiti o prihodu in odhodu letal na letih iz ali v tretje države.

2.3. Osebna kontrola na zasebnih letih

2.3.1. Pri zasebnih letih iz ali v tretje države mora glavni pilot pred vzletom pristojnemu organu države članice destinacije, in če je to primerno, države članice prvega vstopa, posredovati splošno izjavo, ki med drugim vsebuje načrt leta v skladu s Prilogo 2 Konvencije o mednarodnem civilnem letalstvu in podatke o istovetnosti potnikov.

2.3.2. Kadar zasebna letala, ki letijo iz tretje države v državo članico, pristajajo na ozemlju drugih držav članic, mora pristojni organ države članice vstopa opraviti mejno kontrolo in odtisniti vstopni žig na splošno izjavo iz točke 2.3.1.

[34] UL L 355, 30.12.2002, str. 1.

2.3.3. Kadar obstaja dvom o tem, ali letalo prihaja izključno iz ali samo na ozemlje držav članic, ne da bi pristalo na ozemlju tretje države, mora pristojni organ opraviti osebno kontrolo na letališčih in aerodromih v skladu s točkami 2.1 do 2.2.

2.3.4. Vstop in izstop jadralnih letal, ultralahkih letal, helikopterjev, majhnih letal, ki lahko letijo le na krajše razdalje, ter zrakoplovov, lažjih od zraka, se uredi z nacionalno zakonodajo in, če je to primerno, z dvostranskimi sporazumi.

3. Meje na morju

3.1. Splošni kontrolni postopki v pomorskem prometu

3.1.1. Kontrola ladij se opravi v pristanišču prihoda ali odhoda, na krovu ladje ali na mestu, določenem v ta namen, v neposredni bližini plovila. V skladu z doseženimi sporazumi pa se kontrola lahko opravi tudi med vožnjo ali ob prihodu ali odhodu ladje, na ozemlju tretje države. Namen kontrole je zagotoviti, da tako potniki kot posadka izpolnjujejo pogoje iz člena 5, brez poseganja v člen 17(1)(b).

3.1.2. [...]
3.1.3. Kapitan ladje, ali namesto njega fizična ali pravna oseba, ki zastopa lastnika v vseh zadevah v zvezi z lastnikovo obveznostjo glede ladje ("zastopnik lastnika ladje"), mora v dveh izvodih sestaviti seznam posadke in morebitnih potnikov. Najpozneje ob prihodu v pristanišče mora seznam(e) izročiti mejnim stražarjem. Če je zaradi višje sile seznam ali sezname nemogoče poslati uradnikom mejne straže, je treba izvod poslati ustreznemu mejnemu ali pomorskemu organu, ki ga brez odlašanja posreduje mejni straži.

3.1.4. Enega od obeh izvodov seznama, ki jih ustrezno podpiše mejni stražar, se vrne kapitanu ladje, ki ga mora v pristanišču na zahtevo predložiti.

3.1.5. Kapitan ladje, ali namesto njega zastopnik lastnika ladje, mora takoj sporočiti vse spremembe v zvezi s sestavo posadke ali številom potnikov.
Poleg tega mora kapitan takoj obvestiti pristojne organe, po možnosti še preden ladja zapluje v pristanišče, da so na krovu slepi potniki. Za slepe potnike je še naprej odgovoren kapitan ladje.

3.1.6. Kapitan ladje mora mejne stražarje o odhodu ladje obvestiti pravočasno in v skladu z veljavnimi pravili v zadevnem pristanišču; če teh organov ne more obvestiti, se mora posvetovati z ustreznim pomorskim organom. Drug izvod prej izpolnjenega in podpisanega seznama (seznamov) se vrne tem organom.

3.2. Posebni kontrolni postopki za določene vrste pomorskega prometa

Potniške ladje

3.2.1. Kapitan potniške ladje, ali namesto njega zastopnik lastnika ladje, mora ustrezni mejni straži posredovati načrt poti in program križarjenja vsaj 24 ur prej, preden ladja zapusti pristanišče odhoda in pred prihodom v vsako pristanišče na ozemlju držav članic.

3.2.2. Z odstopanjem od členov 4 in 6 v pristaniščih, ki niso mejni prehodi, mejne kontrole ni treba izvajati in ladja v njih lahko pristane, če načrt potovanja potniške ladje vsebuje izključno pristanišča na ozemlju držav članic.

Glede na oceno tveganja, povezanega z varnostjo in nezakonitim priseljevanjem, pa se lahko kontrola na teh ladjah kljub temu na posadki in potnikih še vedno opravi.

3.2.3. Če načrt potovanja potniške ladje vsebuje tako pristanišča na ozemlju držav članic kot tudi pristanišča v tretjih državah članicah, se mejna kontrola, z odstopanjem od člena 6, izvaja, kakor sledi.

a) Kadar potniška ladja prihaja iz pristanišča v tretji državi in prvič pristane v pristanišču na ozemlju države članice, se mora posadko in potnike ob vstopu pregledati po imenskih seznamih posadke in potnikov iz točke 3.2.4.

Potnike, ki se odpravljajo na kopno, se mora ob vstopu pregledati v skladu s členom 6, razen če je iz ocene tveganja, povezanega z varnostjo in nezakonitim priseljevanjem razvidno, da takšna kontrola ni potrebna**.**

b) Kadar potniška ladja prihaja iz pristanišča v tretji državi in ponovno pristane v pristanišču na ozemlju države članice, se mora posadko in potnike ob vstopu pregledati po imenskih seznamih posadke in potnikov iz točke 3.2.4., kolikor so bili ti seznami spremenjeni od takrat, ko je potniška ladja pristala v prejšnjem pristanišču na ozemlju države članice.

Potnike, ki se odpravljajo na kopno, se mora ob vstopu pregledati v skladu s členom 6, razen če je iz ocene tveganja, povezanega z varnostjo in nezakonitim priseljevanjem razvidno, da takšna kontrola ni potrebna**.**

c) Kadar potniška ladja prihaja iz pristanišča države članice in v takšnem pristanišču tudi pristane, se mora potnike, ki se odpravljajo na kopno, ob vstopu pregledati v skladu s členom 6, če tako zahteva ocena tveganja, povezanega z varnostjo in nezakonitim priseljevanjem.

d) Kadar potniška ladja odhaja iz pristanišča države članice v pristanišče tretje države, se mora posadko in potnike ob izstopu pregledati po imenskih seznamih posadke in potnikov. Če tako zahteva ocena tveganja, povezanega z varnostjo in nezakonitim priseljevanjem, se mora potnike, ki prihajajo na ladjo, ob izstopu pregledati v skladu s členom 6.

e) Kadar potniška ladja iz pristanišča države članice odpluje v prav tako pristanišče, ob izstopu kontrole ni treba izvajati.
Glede na oceno tveganja, povezanega z varnostjo in nezakonitim priseljevanjem, pa se lahko kontrola na teh ladjah kljub temu na posadki in potnikih še vedno opravi.

3.2.4. Imenski seznami posadke in potnikov morajo vsebovati:

- ime in priimek,
- datum rojstva,
- državljanstvo,
- številko in vrsto potne listine in, kjer je to primerno, številko vizuma.

Kapitan potniške ladje, ali namesto njega zastopnik lastnika ladje, mora ustreznim mejnim organom posredovati imenske sezname vsaj 24 ur pred prihodom v vsako pristanišče na ozemlju držav članic ali, v primeru če potovanje do tega pristanišča traja manj kot 24 ur, takoj, ko je v prejšnjem pristanišču zaključeno vkrcavanje.

Imenski seznam se žigosa v prvem pristanišču vstopa na ozemlje držav članic in nato v vseh primerih, če se seznam spremeni. Imenski seznam se upošteva pri oceni tveganja iz točke 3.2.3.

Navtični turizem

3.2.5. Z odstopanjem od členov 4 in 6 oseb na krovu rekreacijskih plovil, ki prihajajo iz ali plujejo proti pristanišču države članice, na meji ni treba pregledovati in lahko vstopijo v pristanišče, ki ni mejni prehod.

Glede na oceno nevarnosti nezakonitega priseljevanja in zlasti kadar je v neposredni bližini določene države članice obala tretje države, se opravi kontrola teh oseb in/ali izvede fizična preiskava rekreacijskih plovil.

3.2.6. Z odstopanjem od člena 4 lahko rekreacijsko plovilo iz tretje države članice izjemoma vstopi v pristanišče, ki ni mejni prehod. V takih primerih morajo osebe na krovu o tem obvestiti pristaniške oblasti in tako pridobiti dovoljenje za vstop v to pristanišče. Pristaniške oblasti se morajo obrniti na organe v najbližjem pristanišču, ki je mejni prehod, in prijaviti prihod plovila. Prijava potnikov se opravi z vložitvijo seznama oseb na krovu pri pristojnih pristaniških oblasteh. Mejni straži se omogoči dostop do teh podatkov, najpozneje ob prihodu.

Prav tako mora pristaniška oblast, če plovilo zaradi višje sile pristane v pristanišču, ki ni uraden mejni prehod, obvestiti organe v najbližjem pristanišču, ki je mejni prehod, in prijaviti prisotnost plovila.

3.2.7. Med to kontrolo se izroči listino z vsemi tehničnimi lastnostmi plovila in imeni oseb na krovu. Izvod te listine se izroči organom v pristaniščih vstopa in izstopa. Dokler plovilo pluje v teritorialnih vodah ene od držav članic, mora biti izvod tega seznama shranjen skupaj z listinami plovila.

Obalni ribolov

3.2.8. Z odstopanjem od členov 4 in 6 pri posadkah obalnih ribiških ladij, ki se vsak dan ali v 36 urah vračajo v matično pristanišče ali v katero koli drugo pristanišče na ozemlju držav članic, ne da bi ladje pristale v pristanišču na ozemlju tretje države, se sistematična kontrola ne opravi. Vendar pa se mora upoštevati ocena nevarnosti nezakonitega priseljevanja, zlasti kadar je v neposredni bližini ozemlja določene države članice obala tretje države, da se določi pogostost izvajanja kontrole. Na podlagi tega tveganja se opravi osebna kontrola ali fizična preiskava plovila.

3.2.9. Posadke obalnih ribiških ladij, ki niso registrirane v pristanišču na ozemlju države članice, se kontrolira v skladu z določbami, ki se nanašajo na pomorščake.
Kapitan ladje mora obvestiti ustrezne organe o morebitni spremembi seznama posadke ali o prisotnosti katerih koli potnikov.

Trajektne povezave

3.2.10. Kontrola se opravi na osebah na krovu trajektnih povezav s pristanišči v tretjih državah. Uporabijo se naslednja pravila:

a) kjer je mogoče, države članice uvedejo ločene kontrolne pasove v skladu s členom 8;
b) kontrola pešcev se opravi individualno;
c) kontrola oseb v vozilih se opravi, ko so te ob vozilu;
d) potnike na trajektu, ki potujejo z avtobusom, se obravnava kot pešce. Ti potniki pri kontroli izstopijo iz avtobusa;

e) kontrola voznikov težkih tovornih vozil in spremljajočih oseb se opravi, ko so te ob vozilu. Ta kontrola se načeloma organizira ločeno od preverjanja drugih potnikov;

f) da bi bila kontrola hitro opravljena, mora biti na voljo zadostno število kontrolnih mest;

g) zlasti zaradi odkrivanja nezakonitih priseljencev se opravi kontrola po naključnem izboru na prevoznih sredstev potnikov in, če je to primerno, na tovoru in drugem blagu v prevoznih sredstvih;

h) člane posadke trajekta se obravnava enako kot člane posadke trgovskih ladij.

4. Plovba po celinskih plovnih poteh

4.1. "Plovba po celinskih plovnih poteh, ki vključuje prestop zunanje meje" zajema uporabo vseh vrst plovil na rekah, kanalih in jezerih, za gospodarske ali rekreacijske namene.

4.2. Pri ladjah za gospodarske namene se kapitan in osebe, zaposlene na ladji, ki so na seznamu posadke, ter njihovi družinski člani, ki so na krovu, štejejo za člane posadke ali temu ustrezno.

4.3. Ustrezne določbe točk 3.1 do 3.2 se smiselno uporabijo za kontroliranje plovbe po celinskih plovnih poteh.

PRILOGA VII

Posebna ureditev za določene kategorije oseb

1. Voditelji držav

Z odstopanjem od členov 5 do 11 se voditeljev držav in članov njihovih delegacij, katerih prihod in odhod sta bila mejnim organom uradno naznanjena po diplomatski poti, na meji ne kontrolira.

2. Piloti letal in drugi člani posadke

2.1. Z odstopanjem od člena 5 imetniki pilotskega dovoljenja ali imetniki potrdila o članu posadke, kakor je določeno v Prilogi 9 Konvencije o civilnem letalstvu z dne 7. decembra 1944, lahko med opravljanjem svojih nalog in na podlagi teh dokumentov:

- vstopijo ali izstopijo na letališču postanka ali na letališču prihoda na ozemlju države članice;
- vstopijo na ozemlje občine letališča postanka ali letališča prihoda na ozemlju države članice;
- gredo s katerim koli prevoznim sredstvom na letališče na ozemlju države članice, in tako vstopijo na letalo, ki odhaja s tega letališča.

V vseh ostalih primerih je treba izpolnjevati zahteve iz člena 5(1).

2.2. Členi 6 do 11 se uporabljajo za kontrolo članov posadke letala. Če je mogoče, ima prednost kontroliranje posadke. Točneje, kontrola se opravi pred kontrolo potnikov ali na posebnem kraju, določenem v ta namen. Z odstopanjem od člena 6 se lahko posadka, ki je osebju, pristojnemu za opravljanje nadzora meje, znana, kontrolira samo naključno.

3. Pomorščaki

3.1. Z odstopanjem od členov 4 in 6 lahko države članice dovolijo pomorščakom, ki posedujejo pomorski osebni dokument, izdan v skladu s Ženevsko konvencijo z dne 19. junija 2003 (št. 185), Londonsko konvencijo z dne 9. aprila 1965 in veljavnimi nacionalnimi predpisi, vstop na ozemlje držav članic, z izhodom na kopno in zadrževanjem na območju pristanišča, kjer pristane njihova ladja ali v sosednjih občinah, brez javljanja na mejnem prehodu, pod pogojem, da so na seznamu posadke, ki je bil predhodno predložen v kontrolo pristojnim organom, na ladji, kateri pripadajo.

Pomorščake pa morajo mejni stražarji glede na oceno tveganja nezakonitega priseljevanja in varnosti v skladu s členom 6 vseeno kontrolirati, preden odidejo na kopno.

Če pomorščak predstavlja grožnjo javnemu redu, notranji varnosti ali javnemu zdravju, se mu lahko zavrne izhod na kopno.

3.2. Pomorščaki, ki se želijo zadrževati zunaj občin v bližini pristanišča, morajo izpolnjevati pogoje za vstop na ozemlje držav članic, kakor je določeno v členu 5(1).

4. Imetniki diplomatskih, uradnih ali službenih potnih listov in člani mednarodnih organizacij

4.1. Glede na posebne privilegije in imunitete, ki jih uživajo, se lahko imetniki diplomatskih, uradnih ali službenih potnih listov, ki jih izdajo tretje države ali njihove vlade, priznane s strani držav članic, ter imetniki dokumentov, ki jih izdajo mednarodne organizacije iz točke 4.4, ki potujejo po službeni dolžnosti, ugodneje obravnavajo, tako da imajo pri mejni kontroli prednost pred drugimi potniki, čeprav se zanje še vedno, kadar je to potrebno, zahteva vizum.
Z odstopanjem od člena 5(1)c) osebam, ki posedujejo te dokumente, ni treba dokazovati, da imajo zadostna sredstva za preživljanje.

4.2. Če se oseba na zunanji meji sklicuje na privilegije, imunitete in izjeme, lahko mejni stražar zahteva predložitev dokazil glede statusa te osebe, kar se stori s predložitvijo ustreznih listin, zlasti potrdil države akreditacije, diplomatskega potnega lista ali z drugimi sredstvi. V dvomu lahko stražar, če je nujno, za informacije neposredno zaprosi ministrstvo za zunanje zadeve.

4.3. Akreditirani člani diplomatskih misij in konzularnih predstavništev ter njihove družine lahko vstopijo na ozemlje držav članic s predložitvijo izkaznice iz člena 17(2) ter listine, ki jim dovoljuje prehod meje. Z odstopanjem od člena 11 mejni stražarji tudi v nobenem primeru ne smejo zavrniti vstopa na ozemlje države članice imetnikom diplomatskega, uradnega ali službenega potnega lista, ne da bi se prej posvetovali s pristojnimi nacionalnimi organi. To velja tudi v primeru, ko je za to osebo v SIS razpisan ukrep.

4.4. Dokumenti, ki jih izdajo mednarodne organizacije za namene iz točke 4.1, so zlasti naslednji:

- prepustnica Združenih narodov, ki se izda zaposlenim v Združenih narodih in v podrejenih službah, na podlagi Konvencije o privilegijih in imunitetah specializiranih služb, ki jo je sprejela Generalna skupščina združenih narodov 21. novembra 1947 v New Yorku;
- prepustnica Evropske skupnosti (ES);
- prepustnica Evropske skupnosti za atomsko energijo (Euratom);
- izkaznica, ki jo izda generalni sekretar Sveta Evrope;
- dokumenti, izdani v skladu z odstavkom 2 člena III Sporazuma med pogodbenicami k Severnoatlantski pogodbi o statusu njihovih sil (vojaške osebne izkaznice, ki jih spremlja potni ukaz, potni nalog ali posamezni ali skupinski službeni nalog), kakor tudi dokumenti, izdani v okviru Partnerstva za mir.

5. Čezmejni delavci

5.1. Postopek za kontrolo čezmejnih delavcev urejajo splošna pravila o nadzoru meje, zlasti členi 6 do 11.

5.2. Z odstopanjem od člena 6 se čezmejne delavce, ki jih mejni stražarji dobro poznajo, ker mejo prestopajo pogosto na istem mejnem prehodu in za katere na podlagi prvotne kontrole vedo, da zanje ni bil izdan razpis ukrepa v SIS ali v nacionalni zbirki podatkov, kontrolira samo naključno, da se tako preveri posedovanje veljavnega dokumenta za prehajanje meje in izpolnjevanje potrebnih pogojev za vstop. Te osebe se od časa do časa temeljito kontrolira, brez predhodnega opozorila in v neenakomernih razmikih.

5.3. Določbe točke 5.2 se lahko razširijo na druge kategorije oseb, ki redno prestopajo mejo.

6. Mladoletne osebe

6.1. Mejni stražarji morajo biti zlasti pozorni na mladoletne osebe, ki potujejo s spremstvom ali brez njega. Mladoletne osebe so pri prehodu zunanje meje predmet enake kontrole pri vstopu in izstopu kot odrasli, kakor je predvideno s to uredbo.

6.2. Pri mladoletnikih s spremstvom mora mejni stražar preveriti, ali imajo spremljajoče osebe nad mladoletnikom roditeljsko pravico, zlasti kadar mladoletnika spremlja samo ena odrasla oseba in obstaja utemeljen sum, da je bil nezakonito odveden iz skrbništva oseb, ki imajo nad njim zakonito roditeljsko pravico. V slednjem primeru mejni stražar opravi nadaljnjo preiskavo za ugotovitev kakršnih koli neskladnosti ali nasprotij med danimi informacijami.

6.3. Pri mladoletnikih brez spremstva morajo mejni stražarji zagotoviti, na podlagi temeljitega preverjanja potnih listin in dokazil, da mladoletniki ozemlja ne zapuščajo proti volji oseb, ki imajo nad njim roditeljsko pravico.

PRILOGA VIII

Ime države

ZNAK DRŽAVE **(Naziv urada)**

_____

Za Islandijo in Norveško znak ni potreben

POTRDITEV DOKAZILA O SPOŠTOVANJU POGOJA V ZVEZI S TRAJANJEM KRATKOROČNEGA BIVANJA V PRIMERIH, ČE V POTNI LISTINI NI VSTOPNEGA ŽIGA

Dne _____ ob (ura) _____ v (kraj) _____

Pred spodaj podpisanim organom _____, je navzoč/a:

Priimek _____ Ime _____

Datum rojstva _____ Kraj rojstva _____ Spol: _____

Državljanstvo _____ Bivališče v / na _____

Potna listina _____, številka _____

Kraj izdaje v / na _____, dne

_____

Številka vizuma _____ (če je primerno) izdal _____

za obdobje ____ dni zaradi: _____

Ob upoštevanju dokazila o trajanju bivanja na ozemlju držav članic, ki ga je predložila zgoraj navedena oseba, za slednjo velja, da je vstopila na ozemlje države članice _____dne _____ob _____na mejnem prehodu_____.

Podatki spodaj podpisanega organa:

Tel.:_____

Faks:_____

E-pošta:_____

Zadevna oseba prejme en izvod te listine.

Person concerned	**Officer responsible + stamp**

_____